

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทางสังคม เศรษฐกิจของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็น การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ภาครัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญและเล็งเห็นถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการที่ประชากรภายในประเทศมีการศึกษาน้อย ซึ่งจะก่อให้เกิดความสูญเสียต่อประเทศ ทั้งทางตรงและทางอ้อม กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายขยายการศึกษาให้เด็กไทยได้ศึกษาต่อใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้วางแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐเน้นให้คนไทยมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษา อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพแม้ว่าบุคคลจะมีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องถิ่นกำเนิดเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ก็ตามและถือว่าทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ (รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. 2550 : 15)

การพัฒนาประเทศให้ทันสมัยนั้นจะต้องดำเนินการทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความรู้ตึกนึ๊กคิด และความรู้ของคนในสังคมไปพร้อม ๆ กันจะขาดด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ เพราะ แต่ละด้านมีความสัมพันธ์และส่งผลซึ่งกันและกัน ดังนั้น การจะพัฒนาประเทศจะ ไปสู่จุดหมาย ปลายทางตามที่ต้องการได้ การศึกษาจึงเป็นปัจจัยหลักในการเตรียมความพร้อมของคน ประเทศไทยจึงมีกฎหมายที่จำเป็นในการจัดการศึกษาคือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) การศึกษาเป็นการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมใน การดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545). 2545 : 3)

ปัญหาทางการศึกษาที่เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัยคือ ปัญหาที่เด็กส่วนหนึ่งศึกษาเล่าเรียนไม่จบ การศึกษาภาคบังคับ แม้ทุกภาคส่วนและทุกระดับของสังคมจะค่อนข้างให้ความสำคัญกับการขยายโอกาสและการส่งเสริมด้านการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสังคมดูเหมือนจะยังไม่สามารถยืนยันได้ถึงความสำเร็จของภารกิจด้านการขยายโอกาสและการส่งเสริมด้านการศึกษาเสียทีเดียว ที่เป็นเช่นนี้เพราะยังมีนักเรียนอีกจำนวนไม่น้อยที่ออกจากระบบการศึกษา กลางคัน โดยสาเหตุหลัก ๆ ที่เด็กเรียน อาทิ ต้องอพยพตามผู้ปกครอง หาเลี้ยงครอบครัว ฐานะยากจน คิดยาเสพติด การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และแม้ว่ารัฐบาลจะได้พยายามให้ความช่วยเหลือปัจจัยต่างๆ ที่จำเป็นในการศึกษา เช่น ชุดนักเรียน แบบเรียน ค่าอาหารกลางวัน แต่ปัญหาการออกกลางคันเหล่านี้ก็ยังคงมีอยู่ (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2554 : 1) โรงเรียนนับว่าเป็นหน่วยปฏิบัติที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ติดตาม ดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหา ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาที่จะช่วยให้นักเรียนจบการศึกษาภาคบังคับและจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ให้ทุกโรงเรียนในสังกัดดำเนินการคัดกรองและแยกกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2546) ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าว คาดหวังว่าจะช่วยส่งเสริม ป้องกัน และแก้ปัญหาให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตต่างๆ ได้อย่างปลอดภัย ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ 8 ประการ คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 7) แต่ด้วยสภาพความเป็นอยู่ ความเชื่อ สังคม วัฒนธรรม โอกาสชีวิตที่แตกต่างกันเป็นเหตุทำให้นักเรียนบางส่วนล้มเหลวทางการเรียน จากข้อมูลการออกกลางคันของนักเรียนระดับประถมถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 – 2550 พบว่าจำนวนนักเรียนออกกลางคันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยปีการศึกษา 2550 มีการออกกลางคันมากที่สุดถึง 122,130 คน คิดเป็นร้อยละ 1.68 ของนักเรียนต้นปี และลดลงเล็กน้อยในปีการศึกษา 2551 และลดลงในปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีเพียงร้อยละ 0.70

ของนักเรียนต้นปี ทั้งนี้ สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักเรียนรวมทั้งประเทศในปีการศึกษา 2552 ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการอพยพตามผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 18.00 ของจำนวนนักเรียน ออกกลางคันทั้งหมด รองลงมา มีสาเหตุจากปัญหาครอบครัว และปัญหาในการปรับตัว ร้อยละ 12.78 และ 10.21 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นสาเหตุการออกกลางคันที่น่าสนใจ คือ สมรสแล้ว ซึ่งมีสูงถึง 3,259 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58 ของนักเรียนออกกลางคันทั้งหมด (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2554 : 2-3)

จากข้อมูลนักเรียนออกกลางคันรายโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 66 โรงเรียน มีนักเรียนออกกลางคัน ปีการศึกษา 2554 – 2556 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนทั้งสิ้น 917 คน และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนทั้งสิ้น 974 คน รวมทุกระดับชั้นมีนักเรียนออกกลางคันทั้งสิ้น จำนวน 1,891 คน จากจำนวนนักเรียนต้นปี ทั้งหมด 198,567 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32, 2555 : 83 - 86 ; 2556 : 86 - 89) จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีนักเรียนจำนวนมากที่ต้องออกกลางคันเนื่องจากปัจจัยทางสังคม ครอบครัว ตัวนักเรียน การจัดการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมที่ต่างกันออกไป นักเรียนที่ออกกลางคันทันทีเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางสังคมต่าง ๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการพัฒนาเศรษฐกิจ ปัญหายาเสพติด ฯลฯ นับว่าการออกกลางคันของนักเรียนเป็นปัญหาสำคัญด้านการจัดการศึกษา และในอนาคตอาจมีอีกหลายปัจจัยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่จะส่งผลให้นักเรียนออกกลางคันทันทีมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่ต้องทำความเข้าใจถึงสาเหตุของการออกกลางคัน โดยละเอียด เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

การออกกลางคันของนักเรียนเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข ผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ทิศทางพัฒนาการศึกษาที่จะเป็นแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู ที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู ที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของ โรงเรียน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครู ที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู ที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีสถานภาพตำแหน่งต่างกัน มีความแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู ที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ข้อสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. ได้ทราบแนวทางในการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ตามกรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 11 - 15) ดังนี้

- 1.1 ด้านโรงเรียนและสภาพแวดล้อม
- 1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านพฤติกรรมนักเรียน
- 1.4 ด้านครอบครัว

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 จำนวน 3,402 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร โรงเรียนจำนวน 178 คน และครู จำนวน 3,224 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 148 - 149) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 468 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 123 คน และครู จำนวน 345 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ดังนี้

3.1.1 สถานภาพตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหาร โรงเรียน

3.1.1.2 ครู

3.1.2 ขนาดของโรงเรียน

3.1.2.1 ขนาดเล็ก

3.1.2.2 ขนาดกลาง

3.1.2.3 ขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่

3.2.1 ด้านโรงเรียนและสภาพแวดล้อม

3.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านพฤติกรรมนักเรียน

3.2.4 ด้านครอบครัว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในแต่ละระดับการศึกษาและการที่นักเรียนขาดเรียนเกิน 100 วัน ถึงวันที่สำรวจ โดยมีได้มาแจ้งขอกลับเข้าเรียนใน โรงเรียนนั้น ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม แต่มิใช่การย้ายไปเรียนที่โรงเรียนอื่น และ ในกรณีที่นักเรียนเคยออกกลางคันและ ได้กลับเข้ามาเรียนแล้ว จะไม่นับเป็นนักเรียนที่ออกกลางคัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน หมายถึง สิ่งที่เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนในโรงเรียนจนสำเร็จการศึกษาได้ตามที่หลักสูตรกำหนด จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านโรงเรียนและสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพทั่วไปของโรงเรียน เช่น ที่ตั้งของโรงเรียนและการคมนาคม ความปลอดภัยภายใน โรงเรียนและ ในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ สภาพอาคารเรียน การสนับสนุนจากโรงเรียน บรรยากาศภายในโรงเรียน ความเข้มข้นของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นต้น

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ลักษณะการจัดการเรียนการสอน เช่น นโยบายและหลักสูตรการศึกษา การเตรียมการสอน วิธีการสอน และบุคลิกภาพของครู กิจกรรมการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน การวัดผล เป็นต้น

2.3.ด้านพฤติกรรมนักเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ผลการเรียน การตั้งใจเรียนหรือความเบื่อหน่ายต่อการเรียน การตั้งครรภักในวัยเรียน การเสพยาเสพติดและแอลกอฮอล์ การคบเพื่อน เป็นต้น

2.4.ด้านครอบครัว หมายถึง ลักษณะครอบครัว เช่น การส่งเสริมสนับสนุนด้าน การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การดูแลอบรมสั่งสอนของผู้ปกครอง สุขภาพของ ผู้ปกครอง ปัญหาภายในครอบครัว สถานที่ตั้งของบ้านและสภาพแวดล้อมของชุมชน การหย่าร้าง ของผู้ปกครอง เป็นต้น

3. สถานภาพตำแหน่ง หมายถึง สถานภาพการปฏิบัติงานในโรงเรียน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 ผู้บริหาร โรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการ โรงเรียน และรองผู้อำนวยการ โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ปีการศึกษา 2557

3.2 ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ปีการศึกษา 2557

4. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยแบ่งตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน จำแนกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

4.1 ขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1 - 499 คน

4.2 ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 - 1,500 คน

4.3 ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาที่มีหน้าที่กำกับดูแล โรงเรียนในการบริหารจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ใน จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 66 แห่ง จำแนกเป็น 9 สหวิทยาเขต ดังนี้

5.1 สหวิทยาเขตกระสัง หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอ กระสัง อำเภอพลับพลาชัย และอำเภอห้วยราช

5.2 สหวิทยาเขตนางรอง หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอ อำเภอนางรอง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

5.3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่
อำเภอพระโขนง และอำเภอบางพลี

5.4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอ
พระนครศรีอยุธยา อำเภอดอนเมือง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ และอำเภอนาโพธิ์

5.5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่
อำเภอเมืองบุรีรัมย์ และอำเภอบ้านด่าน

5.6 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่
อำเภอลำปลายมาศ และอำเภอชำนิ

5.7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่
อำเภอละหานทราย อำเภอโนนดินแดง และอำเภอปะคำ

5.8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอสตึก
และอำเภอแคนดง

5.9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ – หนองหงส์ หมายถึง กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขต
พื้นที่อำเภอหนองกี่ อำเภอหนองหงส์ และอำเภอโนนสุวรรณ